

Dosarul nr.2r-737/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca (jud. D. Gherman)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. St. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Cuiban împotriva lui Alexandru Repeșco cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 06 iulie 2015, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.23), Alexandru Cuiban, reprezentat de avocatul Vadim Pavalachi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Repeșco solicitând încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6000 de lei și a cheltuielilor de judecată care vor fi suportate pe parcursul judecării cauzei.

Prin hotărârea din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Cuiban și s-a încasat de la Alexandru Repeșco în beneficiul lui Alexandru Cuiban cheltuielile de asistență juridică în baza contractului de asistență juridică nr. 90 din 13 septembrie 2012, în mărime de 6000 de lei; s-a încasat de la Alexandru Repeșco în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 180 de lei.

La 07 iunie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.73), Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a declarat apel (nemotivat) împotriva hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului cu casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 27 iunie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.93), Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a depus motive suplimentare la solicitarea apelantului privind repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca.

Prin încheierea din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de repunere în termen a cererii de apel depuse de Alexandru Repeșco; s-a restituit apelul

declarat la 07 iunie 2018 de Alexandru Repeșco împotriva hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca.

La 03 august 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.118), Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a declarat recurs împotriva încheierii din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei încheieri noi de admitere a cererii de repunere în termenul de declarare a apelului sau trimiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că la adresa de domiciliu la 21 mai 2018 a parvenit citația executorului judecătoresc Liliana Zadorojniuc, fiind invitat pentru data de 29 mai 2018 ora 10:00 pentru achitarea datoriei în beneficiul lui Alexandru Cuiban. Citația fost recepționată de tatăl său, care și s-a deplasat la sediul biroului executorului judecătoresc la 24 mai 2018, unde i s-a înmănat o copie a titlului executoriu nr. 2-269/16 eliberat de Judecătoria Soroca, despre ce a menționat pe versoul copiei titlului executoriu.

Totodată, a precizat că de trei ani împreună cu familia locuiește în Regatul Unit al Mariei Britaniei, or. Ragby și nu a cunoscut despre faptul că este parte la un proces pendinte în cadrul Judecătoriei Soroca. La domiciliu nu a primit nici o citație, nici nu a fost informat prin altă modalitate despre o eventuală ședință de judecată, cu toate că părinții săi recepționează toată corespondența adresată lui. La fel, nu i-a fost comunicată nici hotărârea, respectiv a fost în imposibilitate de a exercita calea de atac în termen. Or, despre hotărârea din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca a aflat la 24 mai 2018, prin intermediul executorului judecătoresc. Astfel, la 07 iunie 2018, prin intermediul poștei, a declarat apel.

Recurentul a menționat că deține cetățenia Republicii Moldova și cetățenia României, iar în perioada derulării procesului civil, 28 martie 2016, data înregistrării dosarului și 15 aprilie 2016, data ședinței de judecată, în cadrul căreia a fost pronunțată hotărârea judecătorească, conform răspunsului poliției de frontieră, la 16 mai 2015 a ieșit din țară și la 21 noiembrie 2016 a revenit. Ulterior, la 07 decembrie 2016 a părăsit teritoriul Republicii Moldova, iar de la această dată s-a aflat efectiv în țară în perioada 22 februarie 2017-06 martie 2017, 08 septembrie 2017-17 septembrie 2017, 25 ianuarie 2018-09 februarie 2018.

Recurentul a declarat că instanța de apel s-a referit la avizele de recepție a citației pentru ședința de judecată din 15 aprilie 2016 și a hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca, menționând despre indicarea numelui Repeșco în grafia chirilică. Constatările instanței de apel sunt premature și ilegale, în condițiile în care nu a stabilit cu certitudine cine a semnat avizele de recepție. Or, conform buletinelor de identitate a părinților, semnătura acestora nu conține semne grafice în grafia chirilică.

Subsecvent recurentul a afirmat despre faptul că în xxxx, conform adeverinței eliberate de Primarul com. Vădeni, se atestă că pe lângă el mai sunt două persoane cu același nume și prenume. La fel, instanța nu a identificat cine a efectuat plata sumei de 180 de lei prin intermediul executorului judecătoresc, deoarece nici el și nici părinții săi nu au efectuat plata respectivă.

Ulterior, recurentul Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a înregistrat un recurs suplimentar, prin care, în esență, a reiterat argumentele din recursul inițial, precum că semnăturile aplicate pe avizele de

recepție a citației și a hotărârii instanței de fond, nu i-ar aparține lui, precum nici părinților săi.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată la 10 iulie 2018, iar Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a declarat recurs la 03 august 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.118).

Materialele cauzei atestă că încheierea a fost expedită participanților la proces la 20 iulie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.106) și a fost recepționată de către avocatul recurentului la 27 iulie 2018, conform avizului de recepție (f.d.109). Astfel, recursul declarat la 03 august 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.118), este în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, neîntemeiat și pasibil de fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Cuiban și s-a încasat de la Alexandru Repeșco în beneficiul lui Alexandru Cuiban cheltuielile de asistență juridică în baza contractului de asistență juridică nr. 90 din 13 septembrie 2012, în mărime de 6000 de lei; s-a încasat de la Alexandru Repeșco în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 180 de lei (f.d.57).

La 07 iunie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.73), Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a declarat apel (nemotivat) împotriva hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului cu casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii (f.d.67).

La 27 iunie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.93), Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a depus motive suplimentare la solicitarea apelantului privind repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca (f.d.81-83).

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii,

dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1), (3),(4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Prin încheierea din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de repunere în termen a cererii de apel depuse de Alexandru Repeșco; s-a restituit apelul declarat la 07 iunie 2018 de Alexandru Repeșco împotriva hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătorei Soroca (f.d.103-105).

Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termen a cererii de apel depuse de Alexandru Repeșco și în consecință restituirea cererii de apel împotriva hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătorei Soroca ca fiind depusă cu omiterea termenului legal.

Argumentul recurentului precum că nu a cunoscut despre faptul că este parte la un proces pendinte în cadrul Judecătorei Soroca, nu poate fi reținut, deoarece materialele cauzei denotă înștiințarea pârâtului Alexandru Repeșco despre data și ora ședinței de judecată în prezenta cauză civilă.

În acest sens, Colegiul notează că lui Alexandru Repeșco i-a fost expediată la adresa din Republica Moldova, xxxx, contra semnătură, copia cererii de chemare în judecată cu anexele și înștiințarea despre data și ora ședinței de judecată, conform avizului de recepție (f.d.55). Or, conform răspunsului Departamentului registrelor informaționale de stat al ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” nr. 1935 din 26 ianuarie 2016, Alexandru Repeșco este înregistrat cu domiciliul în Republica Moldova în xxxx (f.d.44).

De altfel, dispozitivul hotărârii din 15 aprilie 2016 a Judecătorei Soroca, la fel, a fost expediat lui Alexandru Repeșco la adresa din xxxxx, fiind recepționat contra semnătură pe avizul de recepție (f.d.60).

În această ordine de idei, Colegiul relevă că însuși recurentul menționează în recursul declarat precum că părinții săi recepționează corespondența adresată lui.

Cu referire la afirmația părții recurente precum că instanța nu ar fi stabilit cine a semnat avizele de recepție, deoarece semnăturile părinților conform actelor de identitate nu ar conține semne grafice în grafia chirilică, precum și în cazul aflării sale peste hotarele Republicii Moldova, era în imposibilitate să semneze personal avizele de recepție, Colegiul menționează că nu este de obligația instanței de judecată de a determina veridicitatea semnăturii aplicate pe avizele de recepție. Or,

corespondența a fost expediată la adresa de domiciliu a lui Alexandru Repeșco, înregistrată în Republica Moldova în xxxxx.

Colegiul apreciază critic argumentul recurentului precum că nu ar fi cunoscut despre existența procesului, în condițiile în care hotărârea judecătorească din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Soroca a fost și executată în partea încasării taxei de stat în sumă de 180 de lei, la 22 iunie 2016, prin intermediul executorului judecătoresc. Or, în cazul procedurilor de executare sunt identificate părțile procedurii de executare conform art. 43 Cod de executare, iar debitor este persoana obligată prin documentul executoriu să efectueze anumite acțiuni ori să se abțină de la efectuarea lor.

În atare circumstanțe, Colegiul consideră irelevant argumentul recurentului precum că instanța urma să identifice cine a achitat suma de 180 de lei prin intermediul executorului judecătoresc, deoarece nici personal, nici părinții săi nu ar fi efectuat o astfel de plată, or, achitarea a fost efectuată prin intermediul executorului judecătoresc și este de obligația executorului judecătoresc de a identifica părțile în procedura de executare. O probă ce ar demonstra că hotărârea judecătorească a fost executată de către o altă persoană decât de recurent, nu a fost prezentată.

Aici este de remarcat că documentul executoriu privind executarea hotărârii în partea încasării taxei de stat conține codul personal al lui Alexandru Repeșco. Astfel, decade argumentul recurentului precum că nu a cunoscut despre existența hotărârii.

În contextul dat, este irelevantă și afirmația recurentului precum că în xxxxx, ar mai locui două persoane cu acelaș nume și prenume, în condițiile în care codul de identificare diferă la fiecare persoană.

De asemenea, Colegiul reliefă că instanța de apel corect a menționat precum că la revenirea în țară a lui Alexandru Repeșco la 21 noiembrie 2016, confirmată prin extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră (f.d.92), urma să cunoască despre existența hotărârii, în condițiile când a fost și executată parțial la 22 iunie 2016 (f.d.61).

În acest sens, Colegiul reține ca fiind întemeiată constatarea instanței de apel precum că nu au fost prezentate confirmări privind aflarea lui Alexandru Repeșco în imposibilitatea de a declara apel cu solicitarea de repunere în termen în perioada aflării sale în țară și anume în perioada 21 noiembrie 2016-07 decembrie 2016. Or, însuși recurentul confirmă aflarea sa în țară inclusiv în perioada respectivă.

Or, în condițiile în care aceeași hotărâre judecătorească din 15 aprilie 2016 a fost executată în partea încasării taxei de stat la 22 iunie 2016, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că prin intermediul tatălui la 24 mai 2018 a primit copia titlului executoriu privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, când și ar fi aflat despre existența hotărârii, deoarece ambele titluri executorii au fost eliberate în baza aceleași hotărâri judecătorești, chiar dacă se află în procedura de executare a doi executori judecătorești diferiți.

De altfel, conform art. 15 alin. (1) Cod de executare, documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor. Însă conform art. 15 alin. (2) lit.b) Cod de executare, instanța de judecată prezintă din oficiu titlul executoriu spre executare în cauzele ce țin de urmărirea sumelor ce urmează a fi făcute venit la stat.

Respectiv în circumstanțele expuse recurentul nicidecum nu justifică omiterea termenului de contestare cu apel, fapt corect apreciat, în esență, de instanța de apel.

Referitor la ipoteza instanței de apel precum că citația a fost recepționată de un membru adult al familiei recurentului, criticată de recurent în recursul declarat, Colegiul menționează că instanța de apel corect a apreciat ca fiind respectată înștiințarea părții, or, în contextul prevederilor art. 105 alin.(6) Cod de procedură civilă, în cazul în care destinatarul nu a fost găsit la domiciliu, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei, care este obligat să o înmâneze destinatarului cât mai curând posibil.

Cu referire la lipsa specificării despre gradul de rudenie a persoanei ce a recepționat înștiințarea cu destinatarul, ipoteză invocată de recurent, Colegiul precizează că în sensul normei procedurale este de obligația persoanei care a primit citația sau înștiințarea de a indica pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul. Or, persoana ce a recepționat corespondența, nu a refuzat primirea acesteia și nici anumite mențiuni în acest sens nu a efectuat.

Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 105 alin.(7) Cod de procedură civilă, în cazul absenței temporare a destinatarului, persoana care urmează să înmâneze citația sau înștiințarea notează pe cotor locul în care acesta s-a deplasat și ziua când urmează să revină.

Pornind de la lipsa unei note pe cotorul de confirmare a recepționării înștiințării referitor la lipsa de la domiciliu al lui Alexandru Repeșco, Colegiul reliefa că instanța de apel era în imposibilitate de a cunoaște acest aspect.

În consecință, Colegiul conchide că circumstanțele expuse denotă că însuși recurentul nu a respectat drepturile sale procedurale și s-a eschivat de la îndeplinirea actelor de procedură în măsura stabilită de normele de drept procedural, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor. Or, argumentele recurentului nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat, în condițiile în care instanța de apel s-a conformat prevederilor legale la respingerea cererii de repunere în termen la declararea apelului și restituirea cererii de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului. De altfel, părțile urmează să-și valorifice drepturile garantate de lege în termenul stabilit, aspect specific și speței.

În conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și conformă prevederilor legale, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii instanței de apel din 10 iulie 2018.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Alexandru Repeșco, reprezentat de avocatul Victor Furnică.

Se menține încheierea din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Cuiban împotriva lui Alexandru Repeșco cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu